

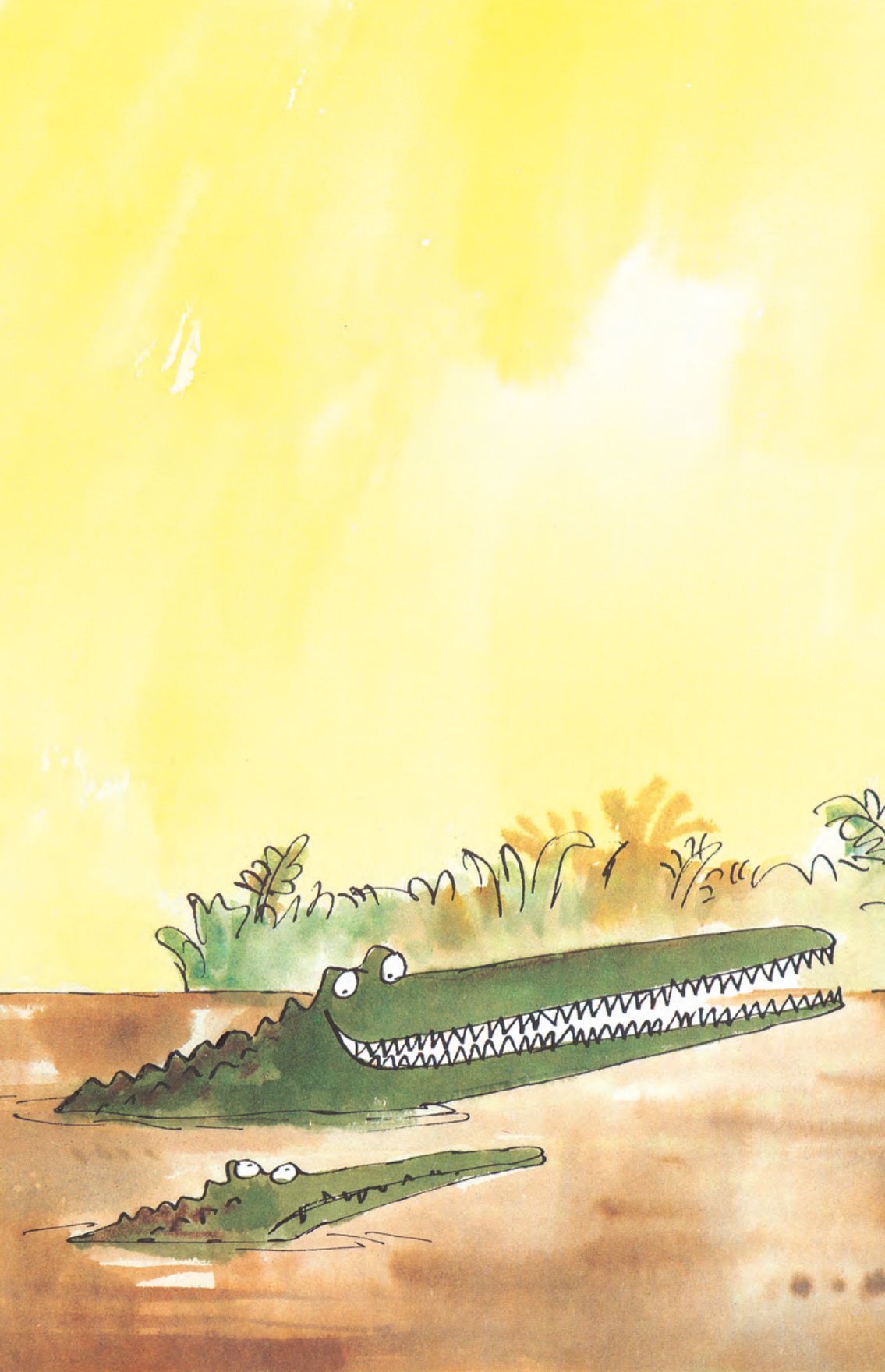
ROALD DAHL

DE REUZENKROKODIL

Met tekeningen van
Quentin Blake

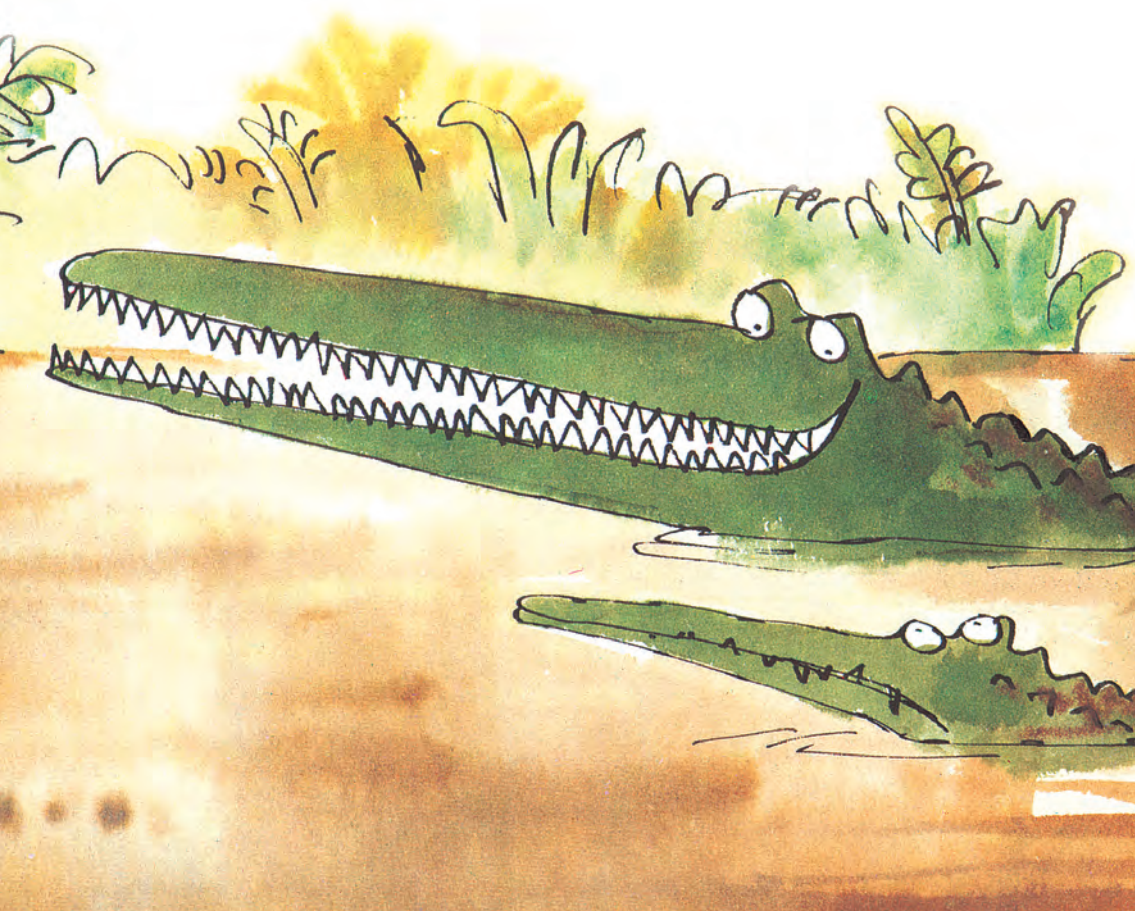
In de grootste, bruinste, modderigste rivier van Afrika lagen twee krokodillen met hun koppen net boven het water. Een van de krokodillen was reusachtig. De andere was niet zo groot.

‘Weet je waar ik vandaag zin in heb voor mijn middageten?’ vroeg de Reuzenkrokodil.

‘Nee,’ zei de Nietzogrote. ‘Waarin dan?’

De Reuzenkrokodil grijnsde met wel honderd scherpe witte tanden. ‘Voor het middageten,’ zei hij, ‘zou ik vandaag best een lekker mals jongetje lusten.’

‘Ik eet nooit jongetjes,’ zei de Nietzogrote. ‘Alleen maar vis.’

‘Ho, ho, ho!’ riep de Reuzenkrokodil. ‘Wedden dat als jij nu op dit ogenblik een lekker mals, vet jongetje in het water zag spartelen, je ’m dan in één hap op zou slokken?’

‘Helemaal niet,’ zei de Nietzogrote. ‘Jongetjes zijn me te taai en kauwerig. Ze zijn taai en kauwerig en vies en bitter.’

‘Taai en kauwerig!’ riep de Reuzenkrokodil. ‘Vies en bitter! Wat een lariekoek! Jongetjes zijn mals en smakelijk!’

‘Ze smaken bitter,’ zei de Nietzogrote. ‘Je moet er een hoop suiker op doen om ze naar binnen te krijgen.’

‘Jongetjes zijn groter dan vis,’ zei de Reuzenkrokodil. ‘Daar krijg je grotere porties van.’

‘Wat ben jij gulzig,’ zei de Nietzogrote. ‘Je bent de gulzigste krook van de hele rivier.’

‘Ik ben de dapperste krook van de hele rivier,’ zei de Reuzenkrokodil. ‘Ik ben de enige die uit het water durft te komen en door het oerwoud naar de stad durft om jongetjes te vangen.’

‘Dat heb je maar één keer gedaan,’ snoof de Nietzogrote. ‘En wat gebeurde er toen? Ze zagen je allemaal aankomen en renden weg.’

‘Ja, maar vandaag zullen ze me helemaal niet zien,’ zei de Reuzenkrokodil.

‘Natuurlijk zien ze je wel,’ zei de Nietzogrote. ‘Jij bent zo reusachtig groot en lelijk, dat ze je van kilometers afstand al aan zien komen.’

De Reuzenkrokodil grijnsde opnieuw en zijn verschrikkelijk scherpe tanden flonkerden als messen in de zon. ‘Niemand zal me zien,’ zei hij, ‘want dit keer heb ik stiekeme plannetjes en slimme streken bedacht.’

‘*Slimme streken?*’ riep de Nietzogrote. ‘Jij hebt nog nooit van je leven iets slimms gedaan! Jij bent de stomste krook van de hele rivier!’

‘Ik ben de slimste krook van de hele rivier,’ antwoordde de Reuzenkrokodil. ‘Voor mijn middageten ga ik een lekker mals, vet jongetje oppeuzelen terwijl jij hier in de rivier ligt honger te lijden. Tot straks.’

De Reuzenkrokodil zwom naar de kant van de rivier en kroop het water uit.

Een kolossaal dier stond in de slijmerige, zompige modder bij de oever.

Het was Humpie-Rumpie, het nijlpaard.

‘Hallo, hallo,’ zei Humpie-Rumpie. ‘Waar ga jij in vredesnaam naartoe op deze tijd van de dag?’

‘Ik heb stiekeme plannetjes en slimme streken,’ zei de krokodil.

‘O jee,’ zei Humpie-Rumpie. ‘Ik durf te wedden dat je iets afschuwelijks gaat doen.’

De Reuzenkrokodil grijnsde naar Humpie-Rumpie en zei:

*'Ik ga mijn holle,
hongerige buikje vullen
met iets om te smikkelen,
smakken en smullen.'*

'Wat is er dan zo om te smullen?' vroeg Humpie-Rumpie.

'Raad maar eens,' zei de krokodil. 'Het is iets wat op twee benen rondloopt.'

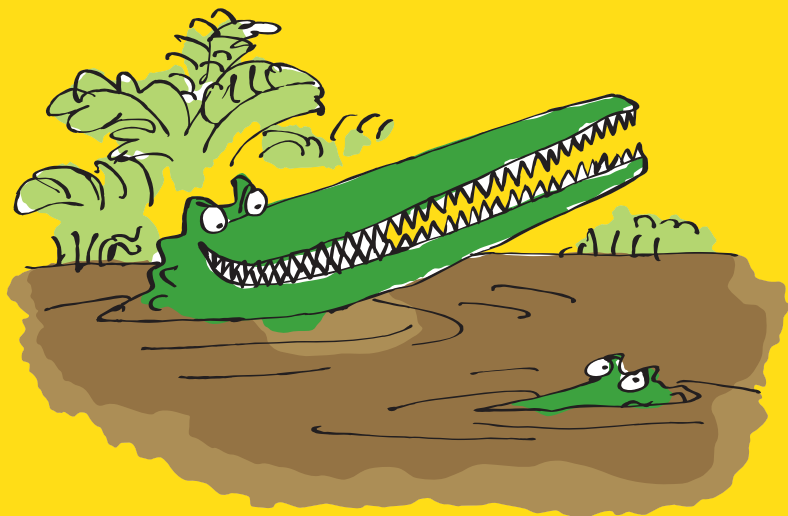
'Je bedoelt toch niet...' zei Humpie-Rumpie. 'Je bedoelt toch niet écht dat je een kind gaat opeten?'

'Tuurlijk wel,' zei de krokodil.

'O jij gulzige, gore griezel!' schreeuwde Humpie-Rumpie. 'Ik hoop dat ze je pakken, in de pan hakken en krokodillensoep van je koken!'

De Reuzenkrokodil lachte Humpie-Rumpie luidkeels uit. Toen waggelde hij het oerwoud in.

‘Voor het middageten,’ zei hij, ‘zou ik vandaag best een lekker mals jongetje lusten.’

De **REUZENKROKODIL** is de gulzigste krokodil van de hele rivier.

Wat voor **SMIKKELIGS** zal hij vandaag naar binnen schrokken voor de lunch?

Pas maar op! Hij is op jacht naar iemand die verdacht veel lijkt op... **YOU!**

‘Roald Dahl blijft onverminderd populair.’

DE VOLKSKRANT

www.roalddahl-boeken.nl

Kijk voor informatie over goede doelen die we ondersteunen op www.roalddahl.com.

UITGEVERIJ
De Fontein

